

Nr 66.

Av herr **Pettersson** i Hällbacken, *om anslag till byggande av enskilda utfartsvägar.*

De av riksdagen sedan 1918 anvisade anslagen till byggande av enskilda utfartsvägar ha varit medel, som lämnat värdefulla bidrag åt avlägset belägna bygder, då det gällt att förbinda sådana bygder med de allmänna kommunikationslederna. I många fall har det utgående statsbidraget varit det tillskott, som möjliggjort utfartsvägs byggande. Dessa anslag ha varit i hög grad behjärtansvärda dels därför att genom sådana vägars anläggande obygförhållandena — för att använda ett sådant uttryck — trängts undan, dels också att därigenom svaga jordbruk och egnahemslägenheter i de av vägarna berörda trakterna fått en god hjälp. De arbetstillfällen, som dessa mindre vägföretag skapat, få inte heller underskattas. Anslagen ha sålunda varit väl använda pengar. För kommande budgetår ha som framgår av årets statsverksproposition (sjätte huvudtiteln punkten 12) länsstyrelserna i de av sådana anslag berörda länen beräknat behovet till 600,000 kronor, vilket belopp tillstyrkts av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen.

I statsverkspropositionen har statsrådet och chefen för kommunikationsdepartementet äskat ett anslag å 500,000 kronor. Som skäl härför anföres bland annat, att landstingen inom vissa län, för vilka beräknats ett behov av 100,000 kronor, för år 1931 anvisat medel till dylika bidrag med 7,500 kronor, motsvarande enligt förordningen statsbidrag motsvarande 50,000 kronor. Då årets landsting ha möjlighet att för året öka landstingsbidraget till ifrågavarande ändamål, torde, därest statsbidrag beviljas, sådana beslut med säkerhet vara att påräkna. Skulle däremot icke sådana landstingsbeslut fattas, äro beloppen tillgängliga vid ett kommande år.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen till byggande av enskilda utfartsvägar för budgetåret 1931—1932 måtte anvisa ett extra reservationsanslag av 550,000 kronor.

Stockholm den 17 januari 1931.

Gust. K. Pettersson
i Hällbacken.

